

ПОГЛЯД РЕДАКТОРА, "ГЛАМУРНИЙ СИНДРОМ"

Ще донедавна естетика вважалася обожнюваною наукою, – а сьогодні її спритно заступила культурологія; століттями високим ремеслом було декоративно-прикладне мистецтво – і враз стало дизайном; щойно на наших очах прихлила „цариця” мода несподівано поступається місцем „гламуру”. Прийшла мода на „гламур” і – кінець „моді”.

Слово „гламур” у романо-германських мовах означає „чарувати”, „чарівництво”. Воно не має зухвалого відтінку характерного для російського мовлення. До синонімів гламуру зараховують глянци, лиск, шик та миловидність. Поява терміну датується 1721 роком, однак лише від 1947 року гламур стає одним із модних слів у Великобританії, наприкінці 1990-х проникає в російську культуру, а звідти через ЗМІ в українську. В листопаді 2006 року виходить роман Віктора Пелевіна „Етріже “V” в якому гламур і дискурс є основою світогляду глобалізованого суспільства.

Сергій Дацюк визначає такі основні параметри гламуризації культури: 1) панівним стає споживання, а не виробництво; 2) розкіш доступна середнім верствам суспільства; 3) „гламур” виникає як особлива демонстрація споживання, яке не має нічого спільного із функціональними характеристиками товару і послуг; 4) для вузького кола споживачів – „гламурних обивателів” – з’являються „гламурні бренди”; 5) гламур стає стилем і метою життя, а гламуроманія – стилістичним свавіллям засобів масової інформації, продуктів культури та деяких технологій мистецтва.

Роль яку раніше відіграла мода – сьогодні на себе перебрав гламур, оскільки мода є також способом короткотривалої стандартизованої поведінки людей із застосуванням матеріальних і духовних цінностей для ідентифікації зі своєю соціальною групою. З метою дотримання „відстані” між цими групами в ієрархічній суспільній системі застосовується постійна мінливість та здороження символів соціального престижу.

Саме через моду „вірус споживання” без найменшого опору вразив наше суспільство, викликавши не справжній „синдром достатку”. В 2000 році вийшла книга американо-канадських вчених Джона де Траафа, Томаса Чейлора та Девіда Уонна „Афлуенза. The all-consuming epidemic”, у російському перекладі – «Потреблятьство: болезнь угрожающая миру» (2003), в якій висвітлені характерні риси цієї хвороби – нескінченні походи по магазинах, брендова залежність та кредитоманія тощо.

У культурі та мистецтві головним стало руйнування естетичних засад через засоби гротеску, парадоксальність і абсурд. Деконструкція набула широкого розмаху. На думку Гарольда Блума: „Знецінилося саме знання, так ніби ерудиція вже не співвідносна з царинами істинних та хибних суджень”.

У мистецтвознавстві з’явилася низка книг написаних поспіхом, зате виданих ефектно, з ознаками гігантоманії та гламуру, що є свідчення глибокого занепаду нашої науки.

Динамічні трансформації в культурі та мистецтві кінця ХХ – початку ХХІ століття дуже нагадують графічний твір „Метаморфози” Маурица Ешера: його завершальна частина після численних перетворень цілком тотожна початку.

Михайло СЯЧКЕВИЧ